

Sygn. akt *I 1 C 115/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: Hanna Cholcha

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2016 r. w Gdyni, na rozprawie

sprawy z powództwa **G. C. (C.)**

przeciwko **A. G.**

o zapłatę

I zasądza od pozwanej A. G. na rzecz powoda G. C. kwotę 293,00 zł (dwieście dziewięćdziesiąt trzy złotych) wraz z odsetkami:

- umownymi w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 143,00 zł od dnia 21 września 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,

- umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, nie wyższymi jednakże od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, od kwoty 143,00 zł od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanej A. G. na rzecz powoda G. C. kwotę 227,00 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód G. C. pozwem z dnia 18 marca 2015 r. wniesionym do Sądu Rejonowego w Tychach wniósł o zasądzenie od pozwanej A. G. kwoty 793,00 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku od kwoty 643,00 zł od dnia 21 września 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (...) .H.U. (...) z siedzibą w T. zawarł z pozwaną umowę pożyczki gotówkowej na kwotę 643,00 zł. Powód wskazał, że pozwana zobowiązała się do spłaty pożyczki do dnia 20 września 2013 r., jednak tego nie uczyniła. W związku tym powód podjął działania windykacyjne oraz pismem z dnia 8 lipca 2014 r. ostatecznie wezwał pozwaną do zapłaty należności, jednak bezskutecznie. Powód wyjaśnił również, że na dochodzoną pozwem należność główną składają się: kwota pożyczki w wysokości 643,00 zł, koszty wezwania do zapłaty w kwocie 50,00 zł i koszty windykacji w kwocie 100,00 zł.

(pozew – k. 2-3v.)

W dniu 3 czerwca 2015 r. Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Tychach, w sprawie o sygn. akt I Nc 1739/15, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty – k. 13)

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana A. G. wniosła sprzeciw zaskarżając wydany nakaz zapłaty w części, tj. co do kwoty 293,00 zł i odsetek od kwoty 143,00 zł od dnia 21 września 2013 r. do dnia zapłaty, jednocześnie wnosząc o oddalenie powództwa w tej części. Pozwana uznała powództwo co do kwoty 500,00 zł i liczonych od niej odsetek od dnia 21 września 2013 r. do dnia zapłaty. Pozwana zarzuciła, iż na skutek zawarcia z powodem w dniu 27 sierpnia 2013 r. umowy pożyczki otrzymała jedynie kwotę 500,00 zł a nie kwotę 643,00 zł. Pozwana wyjaśniła, że z uwagi na ciężką sytuację materialną nie miała możliwości wywiązania się z obowiązku zwrotu pożyczki.

(sprzeciw – k. 17-20)

Powód G. C. w odpowiedzi na sprzeciw pozwanej wskazał, że w wyniku wykonania umowy z dnia 27 sierpnia 2013 r., będącej źródłem roszczenia powoda dochodzonego w niniejszym postępowaniu, pozwanej została przekazana kwota 643,00 zł i na podstawie art. 720 § 1 k.c. taką kwotę obowiązana jest zwrócić. Zdaniem powoda zarzut dotyczący przekazania pozwanej kwoty mniejszej niż ta wprost wskazana w umowie należy uznać za nieudowodniony oraz za niezaskarżony na uwzględnienie. Powód wskazał, że zgodnie z § 2 umowy pożyczki zawartej między stronami pożyczkobiorca swoim podpisem na umowie potwierdza odbiór kwoty pożyczki i zobowiązuje się dochować ustalonych warunków spłaty pożyczki. Powód wyjaśnił, że z kwoty pożyczki przekazanej pozwanej potrącona została kwota 33,00 zł tytułem prowizji stanowiąca 5% przedmiotu pożyczki zgodnie z § 7 pkt 1 umowy pożyczki zawartej między stronami oraz kwota 110,00 zł tytułem kosztów ustanowienia zabezpieczenia zobowiązania pozwanej zgodnie z § 8 pkt 1 w zw. z § 7 pkt umowy pożyczki zawartej między stronami.

(odpowiedź na sprzeciw – k. 38-40)

Postanowieniem z dnia 16 listopada 2015 r., wydanym w sprawie I C 1163/15, Sąd Rejonowy w Tychach stwierdził swą niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Gdyni.

(postanowienie – k. 47)

Zarządzeniem z dnia 12 lutego 2016 r. Przewodniczący stwierdził prawomocność nakazu zapłaty z dnia 3 czerwca 2015 r. w zakresie kwoty 500,00 zł wraz z odsetkami umownymi od dnia 21 września 2013 r. do dnia zapłaty.

(zarządzenie – k. 67)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 sierpnia 2013 r. pomiędzy G. C., prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) .H.U. (...) z siedzibą w T., (pożyczkodawcą) a A. G. (pożyczkobiorcą) doszło do zawarcia umowy pożyczki gotówkowej – (...) na kwotę 643,00 zł do dnia 20 września 2013 r. Zabezpieczenie pożyczki wraz z odsetkami stanowiło poręczenie udzielone przez A. Z., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: P.H.U. (...) z siedzibą w T..

Okoliczność niesporna, a nadto umowa pożyczki – k. 7-7v., wydruk z Centralnej ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP – k. 6-6v., umowa zlecenia – k. 42

Ze stanowiącej przedmiot umowy pożyczki kwoty 643,00 zł, kwota 500,00 zł została wypłacona pożyczkobiorcy w dniu zawarcia umowy pożyczki, zaś kwota 33,00 zł została potrącona w dniu wypłaty pożyczki tytułem jednorazowej prowizji w wysokości 5% kwoty pożyczki a kwota 110,00 zł została potrącona tytułem wynagrodzenia za poręczenie pożyczki.

Całkowita kwota kosztów uzyskania pożyczki, na którą składa się prowizja i koszty ustanowienia zabezpieczenia, wyniosła 143,00 zł.

dowód: umowa pożyczki – k. 7-7v.

A. G. nie spłaciła zaciągniętej w dniu 27 sierpnia 2013 r. pożyczki.

okoliczność bezsporna

Pożyczkodawca w dniach 7 listopada 2013 r., 18 listopada 2013 r. i 22 listopada 2013 r. przeprowadził czynności windykacyjne w miejscu zamieszkania pożyczkobiorczyni A. G.. Podczas żadnej z ww. wizyt nie zastano pożyczkobiorczyni, a windyikator pozostawił wizytówkę z prośbą o kontakt.

okoliczność bezsporna, a nadto protokół windykacyjny – k. 9

Pismem z dnia 8 lipca 2014 r. pożyczkodawca wezwał A. G. do zapłaty kwoty 874,74 zł, w tym kwot: 643,00 zł tytułem należności głównej, 81,74 zł tytułem odsetek od zadłużenia przeterminowanego, 50,00 zł tytułem kosztów wezwania, 100,00 zł tytułem kosztów windykacji.

okoliczność bezsporna, a nadto ostateczne wezwanie do zapłaty – k. 11, potwierdzenie nadania – k. 10

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z ww. dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania. Dowody te uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, tym bardziej, że strona przeciwna nie negowała ich mocy dowodowej.

Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności.

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż strony w dniu 27 sierpnia 2013 r. zawarły umowę pożyczki, której spłata została zabezpieczona poręczeniem udzielonym przez A. Z. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) .H.U. (...) z siedzibą w T.. Poza sporem pozostawało również to, że pozwana nie spłaciła ww. pożyczki.

Spór sprowadzał się do ustalenia wysokości udzielonej pozwanej pożyczki, tj. czy była to kwota 500,00 zł, uznana przez pozwaną w toku niniejszego procesu, czy też kwota 643,00 zł, a tym samym kwoty należnej powodowi z tego tytułu. Sporne było również to, czy powód zasadnie domaga się od pozwanej również zapłaty kwoty 150,00 zł tytułem kosztów związanych z niewykonaniem przez pożyczkobiorcę zobowiązania.

W ocenie Sądu powództwo, co do kwoty zaskarżonej sprzeciwem od nakazu zapłaty, tj. co do kwoty 293,00 zł, w całości zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zatem z istoty umowy pożyczki wynika obowiązek jej zwrotu, choć to od stron zależy w jaki sposób nastąpi jej zwrot.

Przechodząc do rozstrzygnięcia zasadniczej kwestii spornej należało zbadać treść umowy pożyczki łączącej strony. Należy wskazać, że zgodnie z zapisem § 1 pkt 1 umowy przedmiotem pożyczki była kwota 643,00 zł, która w kwocie 500,00 zł wypłacona została pożyczkobiorcy, a co do kwoty 143,00 zł została potrącona tytułem kosztów uzyskania pożyczki, w tym 33,00 zł tytułem prowizji w wysokości 5% kwoty pożyczki i 110,00 zł tytułem wynagrodzenia za poręczenie pożyczki (§ 7 pkt 1-3 i § 8 pkt 1 i 3 umowy pożyczki w zw. z § 3 umowy zlecenia).

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż przedmiotem umowy pożyczki łączącej strony była kwota 643,00 zł (kwota pożyczki wypłacona pozwanej wraz z potrąconymi kosztami uzyskania pożyczki) i taka też kwota winna być zwrócona przez pozwaną. Pozwana uznała żądanie pozwu co do kwoty 500,00 zł wraz z odsetkami i co do tej kwoty uprawomocnił się wydany w niniejszej sprawie nakaz zapłaty, zatem do zapłaty po stronie pozwanej z tytułu udzielonej pożyczki pozostała kwota 143,00 zł wraz z odsetkami umownymi od dnia 21 września 2013 r., tj. dnia następującego po dniu wymagalności pożyczki, do dnia zapłaty.

Odnosząc się również do żądanej przez powoda kwoty 150,00 zł, w tym kwoty 50,00 zł tytułem kosztów wezwania do zapłaty i kwoty 100,00 zł tytułem kosztów windykacji, należy wskazać, iż podstawa do żądania tych kwot oraz ich wysokość wynika z samej umowy pożyczki § 10 pkt 3 umowy pożyczki. Nadto należy wskazać, że powód na potwierdzenie zasadności obciążenia pozwanej tymi kosztami przedstawił wezwanie do zapłaty kierowane do pozwanej wraz z dowodem nadania oraz protokół z czynności windykacyjnych – z trzech wizyt w miejscu zamieszkania pozwanej – sporządzony przez windykatora. Tym samym należy wskazać, iż powód zasadnie domaga się zapłaty od pozwanej kwoty 150,00 zł tytułem kosztów związanych z niewykonaniem zobowiązania przez pozwaną.

Mając na uwadze powyższe Sąd w pkt I wyroku na podstawie art. 720 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 r.) i art. 481 § 1, 2¹, 2² k.c. (obowiązującym od dnia 1 stycznia 2016 r.) zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 293,00 zł (143,00 zł + 150,00 zł) wraz z odsetkami:

- umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 143,00 zł od dnia 21 września 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.,

- umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, nie wyższymi jednakże od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, od kwoty 143,00 zł od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II wyroku, na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., § 6 pkt 2 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349), zasądzając od pozwanej, jako strony przegrywającej proces, na rzecz powoda kwotę 227,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwotę 30,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu i kwotę 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.